

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3S/84/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110217528
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8110217528.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a sudkýň JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej v právnej veci žalobkyne S.. Z. K., trvale bytom v K., L. XX, zastúpenej JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 26, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu bývalého Obvodného úradu v Prešove, služobného úradu zo dňa 23. apríla 2010, č.p.: 1/2010/05142, na základe žaloby jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie bývalého Obvodného úradu v Prešove, služobného úradu zo dňa 23. apríla 2010, č.p.: 1/2010/05142 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p. a v r a c i a vec žalovanému na ďalšie konanie.

Z a v ä z u j e žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 1.697,83Eur Eur, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 1.631,83 Eur a súdny poplatok vo výške 66 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 15 dní odo právoplatnosti tohto rozsudku na účet advokáta JUDr. Ivana Jurčišina, vedený vo I. a.s., pobočka K., č. ú.: XXX XXX XXX/XXXX.

odôvodnenie:

Žalobou pôvodne podanou na Okresný súd Prešov dňa 15.07.2010 sa žalobkyňa domáhala určenia, že skončenie I. pomeru žalobkyne na základe zákona deklarovaneho Písomným potvrdením o skončení I. pomeru zo dňa 23. apríla 2010, č.p.: 1/2010/05142 (ďalej aj len Písomné potvrdenie) je neplatné a I.estnanecký pomer žalobkyne so žalovaným naďalej trvá. Zároveň žiadala určiť, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu funkčného platu vo výške 1.035,98 Eur mesačne od 24.04.2010 do opätovného zaradenia do štátnej služby so zákonným úrokom z omeškania a priznať náhradu trov konania v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu odôvodnila tým, že Písomné potvrdenie, ako aj samotné skončenie I. pomeru na základe zákona považuje za neplatné. Podľa dôvodov skončenia I. pomeru uvedených v doručenom Písomnom potvrdení, mala byť žalobkyňa rozhodnutím vedúceho služobného úradu Obvodného úradu Prešov č. k. 69/2007 zo dňa 01.10.2007 v spojitosti s rozhodnutím vedúceho služobného úradu, Obvodného úradu Prešov č. k. 21/2007 zo dňa 01.10.2010 zaradená do dočasnej štátnej služby do doby vymenovania vybraného uchádzača do štátnej služby na funkciu hlavný radca, v odbore štátnej služby 1.02, Kancelária predstaviteľa štátnej moci, na odbore organizačnom Obvodného úradu Prešov a poverená zastupovaním predstaveného. Odôvodnenie Písomného potvrdenia je zmätočné a v rozpore s vydanými rozhodnutiami žalovaného č. 69/2007 a 21/2007, pretože v zmysle rozhodnutia č. 69/2007 bola žalobkyňa trvalo preložená do stálej štátnej služby, nie do dočasnej. I. pomer vykonávaný v stálej štátnej službe nie je možné ukončiť podľa § 39 ods. 1 písm. d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe (ďalej len zákon č. 312/2001 Z. z.) uplynutím dočasnej štátnej služby. Ako jediný spôsob ukončenia

I. pomeru v stálej štátnej službe prichádza do úvahy len odvolanie z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3 citovaného zákona alebo na žiadosť štátneho zamestnanca podľa § 41 citovaného zákona. Poukázala, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/78/2008, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/360/2009 bolo zrušené rozhodnutie o skončení I. pomeru žalobkyne odvolaním, pre jeho zmätočnosť. Žalobkyňa nepožiadala o skončenie svojho I. pomeru. Neexistuje žiadne rozhodnutie, ktorým by bola žalobkyňa preradená zo stálej štátnej služby do dočasnej, čo napokon neprípúšťa ani zákon. To znamená, že I. pomer žalobkyne naďalej trvá, pričom podľa rozhodnutia žalovaného č. 69/2007 ide o výkon stálej štátnej služby, v žiadnom prípade nie dočasnej. Preto je potrebné skončenie I. pomeru deklarované vydaným Písomným potvrdením bývalého Obvodného úradu Prešov považovať za nezákonné, nakoľko neboli splnené hmotnoprávne podmienky pre takéto skončenie I. pomeru žalobkyne, a to zaradenie žalobkyne do dočasnej štátnej služby.

Bývalý Q. úrad K. vo vyjadrení zo dňa 11.10.2010 k žalobe o určenie neplatnosti skončenia I. pomeru uviedol, že Písomné potvrdenie o skončení I. pomeru nie je rozhodnutím v zmysle zákona č. 312/2001 Z. z., a teda nie je ani výsledkom konania vo veciach I. pomeru, ani správneho konania, na určenie následného postupu a určenie lehoty na uplatnenie si svojho práva z neplatného skončenia I. pomeru je potrebné použiť hmotnoprávne ustanovenia príslušných právnych predpisov. Zákon č. 312/2001 Z. z. však neobsahuje ustanovenie, ktoré by pre tento prípad stanovovalo lehotu na uplatnenie si neplatnosti skončenia I. pomeru. Využívajúc analógiu legis a postupujúc podľa právnej úpravy platnej k 31.10.2009-aplikáciou ustanovení zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce v znení platnom k 31.10.2009, lehota na uplatnenie si nároku z neplatného skončenia pracovného pomeru je dva mesiace odo dňa, kedy sa mal pracovný pomer skončiť. Žalovaný považuje žalobu za oneskorenú, bezdôvodnú a účelovú. Navrhol, aby súd túto žalobu zamietol.

Na pojednávaní vedenom dňa 05.04.2011 poverená zástupkyňa žalovaného namietala vecnú nepríslušnosť Okresného súdu Prešov, nakoľko na preskúmanie rozhodnutí a postupov správnych orgánov o skončení I. pomeru sú vecne príslušné krajské sudy, s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/16/2010 zo dňa 31.08.2010.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 10.04.2012 č.k. 20C/144/2010-85 bola vec v časti určenia neplatnosti skončenia I. pomeru postúpená Krajskému súdu v Prešove ako vecne a miestne príslušnému s odôvodnením, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha preskúmania rozhodnutia správneho orgánu v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 a nasl.) V zmysle § 246 ods. 1 O.s.p. je na toto konanie vecne príslušný krajský súd a v zmysle § 246a ods. 1 O.s.p. je miestne príslušný Krajský súd v Prešove.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, doručené Okresnému súdu Prešov dňa 03.05.2012, z dôvodu, že v konaní došlo k vade podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že okresný súd v napadnutom uznesení žiadnym spôsobom nezrejmlil, prečo Písomné potvrdenie žalovaného je potrebné považovať za rozhodnutie preskúmateľné súdom v správnom súdnictve, ani neuviedol ako mali byť týmto rozhodnutím založené, zmenené alebo porušené oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb. Preto je toto rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo je vadou konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Poukázala, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia znemožňuje účastníkovi konania účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu, a teda odníma účastníkovi právo konať pred súdom. Na základe týchto skutočností žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 10.04.2012 sp. zn. 20C/144/2010 a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 03.10.2012 č.k. 3Copr/16/2012-100 o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 10.04.2012 č.k. 20C/144/2010-85 rozhodol tak, že toto uznesenie potvrdil. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že správne konanie, predmetom ktorého je skončenie I. pomeru nebolo doposiaľ právoplatne skončené (vec bola vrátená správne orgánu na ďalšie konanie, v ktorom mal pokračovať). Keďže takéto konanie je potrebné chápať ako jeden celok (až do jeho právoplatného skončenia) potom „Písomné potvrdenie o skončení I. pomeru na základe zákona“ zo dňa 23.04.2010 č.p. 1/2010/05-142 odvolávajúce sa na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/78/2008 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/360/2009, treba považovať za rozhodnutie vydané v tomto pokračujúcom správnom konaní. Z tohto dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne

správne potvrdil. Zároveň uviedol, že po nadobudnutí právoplatnosti predmetného uznesenia je potrebné predložiť vec Krajskému súdu v Prešove, správne kolégiu na konanie vo veci.

Okresný súd Prešov postúpil spis prípisom zo dňa 29.10.2012 v zmysle svojho uznesenia zo dňa 10.04.2012 č.k. 20C/144/2010-85, právoplatného dňa 23.10.2012 a potvrdeného uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.10.2012 č.k. 3Copr/16/2012-100 Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Dňa 05.11.2012 bola žaloba o určenie neplatnosti skončenia I. pomeru zapísaná na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3S/84/2012.

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Prešove dňa 07.11.2012 vyslovila písomný nesúhlas s postúpením veci podľa § 104a ods. 3 O.s.p. Namietala, že vychádzajúc z obsahu žaloby, najmä s poukazom na formuláciu žalobného návrhu, predmet konania nepatrí do právomoci správneho súdnictva, keďže žalobou sa žalobkyňa nedomáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu tak, ako to upravuje § 244 O.s.p. V konaní podľa piatej časti O.s.p. upravujúcej správne súdnictvo nie je možné konať o určovanom petite, ktorý súčasne sleduje nahradenie prejavu vôle žalovaného, pričom žalobkyňa ako osoba, ktorá disponuje žalobou vyslovene žiada rozhodnutie podľa § 80 O.s.p. čo potvrdila aj tým, že podala odvolanie proti uzneseniu o postúpení veci Krajskému súdu v Prešove ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29.11.2012 sp. zn. 5Nds 23/2012 rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Prešove s postúpením veci nie je dôvodný. V odôvodnení tohto uznesenia sa stotožnil s tvrdením Krajského súdu v Prešove, že v správnom súdnictve súd nemôže rozhodnúť o určovacej žalobe, ani žalobe o neplatnosť (rozhodnutia, listiny, či právneho úkonu) a niekedy je obtiažne rozlíšiť, či vec patrí do všeobecného súdnictva alebo do správneho súdnictva, súd, ak podanie účastníka nie je celkom jasné musí v súlade s § 43 O.s.p. vždy odstrániť vady tohto podania tak, aby bolo zrejme nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania (sporu). Poukázal, že v danej veci je na mieste vychádzať z nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV.ÚS 187/2011-40 zo dňa 28.07.2011, v ktorom okrem iného uviedol, že „súčasťou doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého postup súdu rešpektujúci práva a právom chránené záujmy účastníkov konania v prípade podania neperfektnej žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, resp. žaloby nespĺňajúce všetky zákonné náležitosti znamená, že koncentračná zásada vyjadrená v § 250h ods. 1 O.s.p. nadobudne účinnosť až po doplnení podania sťažovateľom podľa § 43 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a to aj v prípade, ak k odstráneniu nedostatkov podanej žaloby dôjde až po lehote uvedenej v § 250v ods. 1 O.s.p. (I. ÚS 224/09)“.

Žalovaný písomným podaním zo dňa 28.12.2012, doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 04.01.2013 oznámil, že v zmysle § 8a ods. 1 a 2 zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 263/2006 Z. z. a zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe, s účinnosťou od 01.01.2013 došlo k prechodu práv a povinností zo I.ch vzťahov a pracovnoprávných vzťahov zamestnancov obvodného úradu na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Krajský súd v Prešove s poukazom na vyššie citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.11.2012 vyzval žalobkyňu uznesením zo dňa 14.03.2013, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia odstránila vady žaloby tak, že sformuluje v súlade s § 250j ods. 2 O.s.p návrh ako má súd vo veci rozhodnúť a predloží doplnenie žaloby v potrebnom počte vyhotovení. Zároveň bola poučená, že ak žaloba nebude v stanovenej lehote doplnená a nebude možné pre tento nedostatok pokračovať, súd podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastaví.

Žalobkyňa písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 08.04.2013 upravila žalobný návrh v súlade s § 250j ods. 2 písm. a/, d/, e/ O.s.p. Navrhla, aby súd zrušil rozhodnutie bývalého Obvodného úradu v Prešove zo dňa 23.04.2010, č.p.: 1/2010/05142 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadala nahradiť trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 05.11.2013 k upravenej žalobe na preskúmanie rozhodnutia bývalého Obvodného úradu Prešov zo dňa 23.04.2010, č.p.: 1/2010/05142 namietal, že žaloba bola podaná oneskorene. Argumentoval, že dňa 06.05.2010 zamestnankyne bývalého Obvodného úradu Prešov doručovali predmetné písomné potvrdenie žalobkyni v miestne jej súčasného zamestnania, teda na adrese J.. Žalobkyňa Písomné potvrdenie bezdôvodne odmietla prevziať, o čom svedčí záznam na písomnom potvrdení zo dňa 06.05.2010 podpísaný dvoma zamestnankyňami doručujúcimi písomnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že u žalobkyně bolo potrebné skončiť I. pomer podľa predchádzajúcej právnej úpravy, teda podľa zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení platnom k 31.10.2009 žalovaný poukázal, že v zmysle § 144 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. žaloba na preskúmanie právoplatného rozhodnutia sa musí podať do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia. Zo záznamu o odmietnutí prevzatia písomnosti je zrejmé, že lehota dodržaná nebola. Lehota márne uplynula dňa 06.07.2010, teda dva mesiace po bezdôvodnom odmietnutí prevzatia písomnosti. Žalovaný tiež uviedol, že žaloba podaná žalobkyňou, zastúpenou advokátom JUDr. Ivanom Jurčišinom je účelová. Žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdí, „že prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 28.05.2010 požiadala o zmenu stanoviska žalovaného, pričom žalovaný listom zo dňa 09.06.2010 požiadal o doručenie plnomocenstva na zastupovanie, ktoré mu bolo dňa 24.06.2010 doručené, následne už žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval“. Uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde a je zo strany žalobkyně zavádzajúce. Naopak, bývalý Obvodný úrad Prešov sa viacnásobne snažil skontaktovať žalobkyňu, ktorá nebola ochotná komunikovať. Takisto písomná komunikácia medzi právnym zástupcom žalobkyně a žalovaným bola viacnásobná, pričom žalovaný upozorňoval aj na neochotu zo strany žalobkyně. Právny zástupca žalobkyně vyzýval žalovaného, aby sa zdržal ďalších podobných pokusov zastihnúť jeho mandantku na jej pracovisku s uvedením, že doručovanie písomnosti na adresu terajšieho zamestnávateľa jeho mandantky jej spôsobuje vážne problémy v zamestnaní, čo samo o sebe vypovedá o viacnásobnej snahe žalobcu o komunikáciu. Následne aj napriek opakovanému odmietnutiu komunikácie Obvodný úrad Prešov zaslal písomné potvrdenie o skončení I. pomeru na základe zákona žalobkyni poštou. Obvodný úrad Prešov takisto opakovane žiadal právneho zástupcu žalobkyně o doplnenie plnomocenstva z dôvodu, že rozsah dovtedajšieho plnomocenstva nebol postačujúci. Na doručenie plnomocenstva dňa 25.06.2010 Obvodný úrad Prešov reagoval zaslaním Písomného potvrdenia o skončení I. pomeru aj právnenému zástupcovi žalobkyně. Z uvedeného je zrejmé, že tvrdenie žalobkyně o nereagovaní žalovaného je nepravdivé. Z tohto dôvodu pokladá žalovaný žalobu o určenie neplatnosti skončenia I. pomeru za účelovú, nakoľko zo strany žalobkyně absolútne absentuje úmysel o pokračovanie I. pomeru u žalovaného. Vzhľadom na to, že podanie žalobkyně bolo podané oneskorene, žalovaný navrhol, aby súd konanie v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a doplnení žaloby, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu, vypočul účastníkov konania a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov.

Predmetom preskúmania je Písomné potvrdenie o skončení I., zaradeného na P., ku dňu 23.04.2010 a ktoré vydal právny predchodca žalovaného - bývalý Q. zo dňa 23.04.2010, č.p.: 1/2010/05142 v súlade s § 25 ods. 2 písm. c/ bod 8 a § 43 ods. 1 písm. b/ a ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe (ďalej len zákon č. 312/2001 Z. z.). Ako dôvod skončenia I. pomeru uviedol, že Krajský súd v Prešove sp. zn. 1S/78/2008 zo dňa 26.05.2009, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/360/2009 zo dňa 31.03.2010, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2010 zrušil rozhodnutie Q., služobného úradu č. odv. 1 SÚ/2008 zo dňa 06.11.2008 v spojení s rozhodnutím č. 45/2008 zo dňa 25.08.2008 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. Ďalej uviedol, že rozhodnutím vedúceho služobného úradu Obvodného úradu v Prešove č. k. 69/2007 zo dňa 01.10.2007 v spojení s rozhodnutím vedúceho služobného úradu Q. č. k. 21/2007 zo dňa 01.10.2007 bol I. do doby vymenovania vybraného uchádzača do I. na odbore organizačnom Q. úradu v K. a poverená zastupovaním predstaveného. Poukázal, že v zmysle § 30 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. miesto predstaveného možno obsadiť trvalým preložením iného predstaveného, alebo vymenovaním na základe výberového konania. Vzhľadom na to, že ku dňu 30.09.2007 žalobkyňa nevykonávala funkciu predstaveného, vedúci služobného úradu Q. ju poveril zastupovaním predstaveného v danej funkcii a I., obsadzoval výberovým konaním. Dňa 02.07.2008 sa uskutočnilo výberové konanie č. 2008/11/145 na miesto E., v ktorom sa žalobkyňa umiestnila na druhom mieste. V zmysle § 15 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z. z. poradie uchádzačov získané na základe výsledkov výberového konania je záväzné pri

obsadzovaní voľných l.ch miest. Dňa 01.09.2008 s dňom vzniku l. pomeru od 01.09.2008 bol na l., vymenovaný vybraný uchádzač z výberového konania č. 2008/145. Z vyššie uvedeného vyplýva, že boli naplnené všetky hmotnoprávne podmienky skončenia l. na základe zákona. Vzhľadom na to, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Prešove bolo zrušené rozhodnutie o skončení l. pomeru v zmysle § 44 zákona č. 312/2001 Z. z., tak l. pomer trval ďalej, l. na základe zákona končí dňom právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Prešove.

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudky sp. zn. 5Sžo/75/2010, sp. zn. 4Sžo/16/2010) vyplýva, že „Písomné potvrdenie o skončení l. pomeru, aj keď žalobkyňa nebola poučená o možnosti podania riadneho opravného prostriedku, sa v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p. bez ohľadu na jeho označenie ako „Potvrdenie“ považuje za rozhodnutie“, že...„ Potvrdenie o skončení l. pomeru svojim obsahom má znaky rozhodnutia o právach a právom chránených záujmoch žalobcu, keďže na základe dôvodov tam uvedených mal zaniknúť l. pomer“.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov, zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia nimi vydané v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenie a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 3 O.s.p. predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v ods. 1 a 2 aj rozhodnutie proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a k tomu zodpovedajúca povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd musí osobe (právnickej aj fyzickej) umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú.

Podľa § 131 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v konaní vo veciach l. pomeru začatom pred 1. novembrom 2009 sa postupuje podľa predpisov platných do 31. októbra 2009 (t.j. podľa zákona č. 312/2001 Z. z.)

Podľa § 144 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žaloba na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vo veciach l. pomeru sa musí podať do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu.

Podľa § 141 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe písomnosť týkajúca sa l. pomeru (ďalej len písomnosť) musí byť doručená štátnemu zamestnancovi do vlastných rúk.

Podľa § 141 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. služobný úrad písomnosť doručuje štátnemu zamestnancovi v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštou.

Podľa § 141 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. písomnosť doručovaná poštou sa zasiela na poslednú známu adresu štátneho zamestnanca ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou „do vlastných rúk.“

Podľa § 141 ods. 4 zákona č. 312/2001 Z. z. povinnosť služobného úradu doručiť písomnosť je splnená, len čo štátny zamestnanec písomnosť prevezme alebo len čo ju pošta vrátila odosielajúcemu služobnému úradu ako nedoručiteľnú a štátny zamestnanec svojim konaním alebo opomenutím doručenie písomnosti zmaril. Účinky doručenia nastanú aj vtedy keď štátny zamestnanec prijatie písomnosti bezdôvodne odmietne.

Podľa § 125 ods. 1, 2 zákona č. 312/2001 Z. z. konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len konanie) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa ods. 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č.71/1967 Zb. Správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 24 zákona č. 312/2001 Z. z. stála štátna služba nadväzuje na prípravnú štátnu službu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. dočasná štátna služba je štátna služba na dobu určitú, v ktorej vykonáva štátnu službu odborník, ktorý je na plnenie úloh štátnej služby potrebný, odborník plniaci úlohy pre člena vlády, prezidenta, predsedu národnej rady alebo podpredsedu národnej rady, štátny zamestnanec na zastupovaní štátneho zamestnanca, predstavený v politickej funkcii a predstavený, ktorý je veľvyslancom, ak nejde o štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe.

Podľa § 25 ods. 2 písm. c/ bod 8 zákona č. 312/2001 Z. z. do dočasnej štátnej služby možno vymenovať bez výberového konania uchádzača na zastupovanie štátneho zamestnanca v prípade, ak ide o voľné štátnozamestnanecké miesto do doby vymenovania vybraného uchádzača do štátnej služby.

Podľa § 43 ods. 1 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. I. pomer na základe zákona sa skončí dňom uplynutia dočasnej štátnej služby.

Podľa § 43 ods. 3 zákona č. 312/2001 Z. z. písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona obsahuje údaj o dni, ktorým sa I. pomer skončil, a o dôvode skončenia. Písomné potvrdenia vydá vedúci úradu.

Podľa § 44 zákona č. 312/2001 Z. z., ak je podľa právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu skončenie štátnozamestnaneckého pomeru neplatné, I. pomer trvá ďalej. Za čas odo dňa neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru do dňa opätovného zaradenia do štátnej služby patrí štátnemu zamestnancovi funkčný plat, ktorý by mu patril, ak by nedošlo k neplatnému skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru.

Z obsahu administratívneho spisu je nepochybné, že žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáha určenia, že skončenie I. pomeru žalobkyne na základe zákona deklarované Písomným potvrdením o skončení I. pomeru zo dňa 23.04.2010 č. p. 1/2010/05-142 je neplatné a I. pomer žalobkyne so žalovaným naďalej trvá. V konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1S/78/2008 bolo zrušené rozhodnutie bývalého Q. úradu v K., služobného úradu č. Odv.1SÚ/2008 zo dňa 06.11.2008 v spojení s rozhodnutím č. 45/2008 zo dňa 25.08.2008, ktorým bola žalobkyňa odvolaná zo štátnozamestnaneckého pomeru a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 31.03.2010 sp. zn. 2Sžo/360/2009.

Z týchto skutočností vyplýva, že správne konanie, predmetom ktorého je skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, nebolo doposiaľ právoplatné skončené. Toto konanie je potrebné chápať ako celok až do jeho právoplatného skončenia a Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona zo dňa 23.04.2004 odvolávajúce sa na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/78/2008 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/360/2009 treba považovať za rozhodnutie vydané v tomto pokračujúcom správnom konaní. Preto súd aplikoval ustanovenia zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe účinného ku dňu 31.10.2009.

Žalovaný vo svojich vyjadreniach k žalobe namietal, že žaloba je podaná oneskorene a v tomto tvrdení zotrval aj na pojednávaní pred krajským súdom. Argumentoval, že písomné potvrdenie zo dňa 23.04.2010 o skončení I. pomeru na základe zákona, žalobkyňa odmietla prevziať dňa 06.05.2010 na jej terajšom pracovisku I. K., Q., čo mali dosvedčiť zamestnankyne bývalého Q..

Súd poukazuje, že žalobkyňa v priebehu celého konania zotrvala na svojom názore, že vo veci neplatného skončenia I. č. k. 45/2008 zo dňa 25.08.2008 až do právoplatného skončenia tohto správneho konania, bola zastúpená advokátom a to na základe plnej moci zo dňa 04.09.2008. Z tohto dôvodu Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona zo dňa 23.04.2010, v zmysle ustanovení zákona 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), ktoré sa na toto konanie v zmysle § 125 ods. 2 zákona č. 312/2001Z.z. vzťahuje, mal žalovaný doručovať len jej právnenému zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

Podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 25 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku, ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomuto zástupcovi.

Plnomocenstvo zo dňa 04.09.2008 udelené žalobkyňou právnemu zástupcovi vo veci neplatného skončenia I. pomeru v celom rozsahu, sa vzťahuje na celé správne konanie až do jeho právoplatného skončenia, teda aj na doručenie Písomného potvrdenia o skončení I. pomeru na základe zákona zo dňa 23.04.2010. Žalovaný túto skutočnosť neakceptoval. Písomné potvrdenie aj napriek žiadosti právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 12.05.2010 o doručovanie všetkých písomností ako právnemu zástupcovi žalobkyne, doručil žalovaný dňa 21.05.2014 iba žalobkyňi. Až následne bolo doručené napadnuté Písomné potvrdenie aj právnemu zástupcovi žalobkyne, a to dňa 15.07.2014 potom, čo právny zástupca žalobkyne zaslal žalovanému ďalšiu plnú moc, nakoľko žalovaný opakovane odmietal zaslať právnemu zástupcovi žalobkyne predmetné Písomné potvrdenie.

Súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že s poukazom na § 25 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku, ak písomnosť bola doručená iba účastníkovi a nie aj jeho právnemu zástupcovi, ktorého si zvolil, takúto písomnosť nemožno považovať za riadne doručenú. Ak sa doručí písomnosť tak účastníkovi ako aj jeho zástupcovi, pre plynutie lehôt respektíve nadobudnutie právoplatnosti je rozhodujúci okamih jej doručenia právnemu zástupcovi (komentár k Správnemu poriadku Ján Sobihartz str. 105). Vzhľadom k tomu, že napadnuté Písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona bolo právnemu zástupcovi žalobkyne doručené dňa 15.07.2010 a žaloba bola na súd podaná dňa 15.07.2010, dvojmesačná lehota na podanie žaloby v zmysle § 144 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. bola dodržaná.

Aj keď zákon č. 312/2001 Z. z. má v § 141 ods.1 osobitnú úpravu týkajúcu sa doručovania písomností týkajúcich sa štátnozamestnaneckého pomeru, bolo potrebné aplikovať už citované ustanovenia Správneho poriadku o doručovaní písomností, ak má účastník konania právneho zástupcu, a to v súlade s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 206/2010-42 zo dňa 24.11.2010, s poukazom na základné právo na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v ktorom je okrem iného uvedené...., ak je k dispozícii viac výkladov právnej normy, je potrebné voliť ten, ktorý vôbec, resp. čo najmenej zasahuje do toho-ktorého základného práva či slobody“.

Námietka žalobkyne, že jej I., nie je možné ukončiť podľa § 39 ods. 1 písm. d/ zákona č. 312/2001 Z. z. uplynutím O. (§ 43), pretože zákonným spôsobom ako ukončiť I. je odvolanie z dôvodov uvedených v § 40 ods.1 až 3 citovaného zákona alebo na žiadosť štátneho zamestnanca podľa § 41 citovaného zákona, je dôvodná.

Podľa § 47 ods. 1 veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (v rozklade).

Podľa § 47 ods. 2 veta prvá Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Z citovaných ustanovení správneho poriadku vyplýva, že výrok musí byť formulovaný presne, určito, stručne a musí úplne vyjadrovať vyriešenie veci, ktoré je predmetom správneho konania. Z výroku musí byť predovšetkým zrejmé, čo bolo predmetom rozhodovania, na základe akého právneho predpisu a ktorého ustanovenia správny orgán rozhodoval. Odôvodnenie má predovšetkým presvedčiť

účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Správny poriadok demonštratívny spôsobom uvádza okolností, ktoré boli podkladom na rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolností a právne posúdenie veci. Za skutkové okolností treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy a napokon ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov. Právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vyhádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zisteným a právnym posúdením.

Vyššie uvedené náležitosti rozhodnutia však v preskúmanom Písomnom potvrdení neboli splnené.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa rozhodnutím Q., služobný úrad zo dňa 01.10.2007 č. k. 69/2007 o zmene I. pomeru - trvalé preloženie v súlade s § 27 písm. b/, § 28 a § 29 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z. z. bola trvalo preložená na vykonávanie I., Druh I., s účinnosťou od 01.10.2007. Rozhodnutím zo dňa 01.10.2007 č. k. 21/2007 o zastupovaní predstaveného služobný úrad Q. poveril zastupovaním predstaveného odboru organizačného služobného úradu Q. s pravidelným miestom výkonu I., odo dňa 01.10.2007 v súlade s § 30 ods. 8 a § 27 písm. d/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe. Tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.10.2007.

Je nepochybné, že rozhodnutie služobného úradu Q. č. k. 45/2008 zo dňa 25.08.2008 o skončení I. pomeru odvolaním I. zamestnanca v N.- žalobkyne a rozhodnutie Q. úradu v K., služobného úradu č. k. Odv.1SÚ/2008 zo dňa 06.11.2008 o potvrdení prvostupňového rozhodnutia služobného úradu Q. úradu v K., č. k. 45/2008 zo dňa 25.08.2008 boli rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/78/2008 zo dňa 26.05.2009 zrušené, čo bolo potvrdené aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.03.2010 pod sp. zn. 2Sžo 360/2009.

V administratívnom spise sa nenachádza žiadne rozhodnutie o tom, aby bola žalobkyňa preradená zo stálej štátnej služby do dočasnej štátnej služby. Preto, ak právny predchodca žalovaného aplikoval v Písomnom potvrdení o skončení I. pomeru ustanovenia zákona č. 312/2001 Z. z. týkajúce sa skončenia štátnozamestnaneckého pomeru uplynutím dočasnej štátnej služby, použil nesprávne ustanovenia tohto zákona týkajúce sa skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, pretože žalobkyňa bola zaradená do stálej štátnej služby.

Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. I. pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí a/ odvolaním zo štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 až 3, b/ na žiadosť štátneho zamestnanca (§ 41), c/ v skúšobnej lehote (§ 42) alebo d/ uplynutím dočasnej štátnej služby (§ 43).

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a v zistení skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov, preto podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p., preto napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je správny orgán viazaný k právnym názorom súdu (§ 250j ods. 7 O.s.p.).

Správny orgán je povinný na zistený skutkový stav aplikovať príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu tak, aby medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami bol logický vzťah, a aby zistený skutkový stav nebol v rozpore s obsahom administratívneho spisu.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania v sume 1.697,83Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 1.631,83 Eur a súdneho poplatku v sume 66 Eur.

Krajský súd priznal trovy právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 4 veta prvá, § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) za tieto právne úkony:

I. Tarifná odmena (§ 11 ods. 4 vyhlášky):

Prevzatie a príprava zastupovania dňa 31.05.2010	120,23 Eur
Podanie žaloby dňa 15.07.2010	120,23 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 18.11.2010	120,23 Eur
Stanovisko k podaniu žalovaného dňa 10.12.2010 (výzva súdu).....	120,23 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 03.02.2011	123,50 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 05.04.2011	123,50 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 26.05.2011	123,50 Eur
Podanie odvolania zo dňa 26.04.2012 proti uzneseniu	127,16 Eur
Účasť na pojednávaní dňa 19.12.2014	134,00 Eur
Účasť na vyhlásení rozsudku dňa 16.01.2015 (1/2 odmeny).....	69,92 Eur
Spolu tarifná odmena:.....	1.182,50 Eur

II. Náhrada hotových výdavkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky):

rok 2010- 4x 7,21 Eur.....	28,84 Eur
rok 2011- 3x 7,41 Eur.....	22,23 Eur
rok 2012- 1x 7,63 Eur.....	7,63 Eur
rok 2014- 1x 8,04 Eur.....	8,04 Eur
rok 2015- 1x 8,39 Eur.....	8,39 Eur
Spolu hotové výdavky:.....	75,13 Eur

III. Náhrada cestovných výdavkov (§ 16 ods. 4 vyhlášky a § 7 zákona č.283/2002 Z. z.):

19.12.2014 - účasť na pojednávaní H. - Prešov - H.:

-priemerná spotreba /100km.....	4,60 l/ 100km
-počet prejdenných km (2x 34km).....	68,00 km
-cena PHM /l.....	1,23 Eur/l
-pevná sadzba na 1km.....	0,183 Eur
Základná náhrada 68km x 0,183 Eur.....	12,44 Eur
Náhrada za spotrebované PHM 4,60/100 x 68 x 1,23.....	3,84 Eur
Spolu:	16,28 Eur

16.01.2015 - účasť na vyhlásení rozsudku H. - Prešov - H.:

-priemerná spotreba /100km.....	4,60 l/ 100km
-počet prejdenných km (2x 34km).....	68,00 km
-cena PHM /l.....	1,20 Eur/l
-pevná sadzba na 1km.....	0,183 Eur
Základná náhrada 68km x 0,183 Eur.....	12,44 Eur
Náhrada za spotrebované PHM 4,60/100 x 68 x 1,20.....	3,75 Eur
Spolu:	16,19 Eur

Spolu cestovné výdavky:32,47 Eur

IV. Náhrada za stratu času (§ 17 ods.1 vyhlášky):

1x strata času - pojednávanie dňa 19.12.2014 (2x 13,40 Eur).....	26,80 Eur
1x strata času - vyhlásenie rozsudku dňa 19.12.2014 (2x 13,98 Eur).....	27,96 Eur
Spolu strata času:	54,76 Eur

V. Daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. vyhlášky):

20% zo sumy 1.344,86 Eur (1.182,50 + 75,13 +32,47 + 54,76)286,97 Eur

Trovy právneho zastúpenia spolu:.....1.631,83 Eur

Súd priznal trovy právneho zastúpenia v nižšej sume ako boli vyčíslené právnym zástupcom žalobkyne, nakoľko na podanie písomných stanovísk (zo dňa 26.10.2011 a zo dňa 15.12.2014) k vyjadreniu žalovaného a na podanie písomného stanoviska zo dňa 31.05.2011 k postúpeniu veci nebola súdom vyzvaná ani žalobkyňa ani jej právny zástupca. Súd tieto úkony nepovažoval za účelné.

S poukazom na § 151 ods. 8 v spojení s § 246c ods.1 O.s.p., podľa ktorého vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva, krajský súd priznal žalobkyni osobitne ako trovy konania aj súdny poplatok za návrh v sume 66 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove, a to písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.